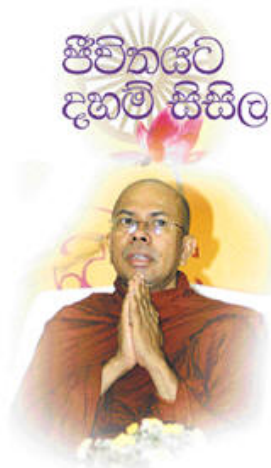

අපේ සිත අත්තෙන් අත්තට පහින වදුරෙක් වගේ

- සුජය කිරිඳිගොඩ ඤාණානන්ද හිමි

ඔබ මෙතෙක් කල් බුද්ධිමය සරණාංග චරිතාමි කියා තිබුණේ බුදු ගුණ ගැන සැබෑ අවබෝධයක් ඇතිව ද? අපේ නායකත්වයට අප බුදු රජාණන් වහන්සේ තෝරා ගත් බව ඇත්ත. ඒත් මාපියන් බුද්ධාගමේ වූ පමණින් අප ත් බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණායෑමෙන් නම් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැත. අප බුදු ගුණ සිහි කළ යුත්තේ, සරණායා යුත්තේ අවබෝධයෙන්මයි. චිට්ටයි අපේ ගැටළුවලට විය විසඳුමක් වන්නේ. මනුෂ්‍යයන් සරණා ගිය අනෙක් හැම කෙනෙක්ම කෙළෙස් සහිත අය. ඒත් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙලෙසුන් නැසූ උත්තමයෙක්. මෙන්න මේ සුවිශේෂත්වය ඔබ හොඳින් වටහා ගත යුතුයි.

උන්වහන්සේ මේ ලෝකය දෙස බලා කිසිදා කඳුළු හෙලා නැත. මරණයක් සිදුවූ විට, පිරිසක් හඬා වැළපෙද්දී උන් වහන්සේ ත් චිතැනට ගොස් හැඳුවේ නැත. උන්වහන්සේ සෝක කලේ හෝ බියපත් වුණේ නැත. ඒ වාගේම වැළපීම උන්වහන්සේ අනුමත කළේ නැත. උන්වහන්සේ ඉවසිය නොහැකි දුකින් වැළපෙන පිරිස් අතරට ගියා. එසේ ගොස් මෙසේ දේශනා කළා. "ඔබට කඳුළු වන්නේ හේතුවක් නිසයි. ඒ කඳුළු වන හේතුව තියෙන්නෙ නිතේ. එයින් නිදහස් වෙන්න. අන්ත චිතකොට ආයෙ කවදාවත් අඬන්න වෙන්නෙ නැත" දුක් පීඩා සහ බිය යන සියලු කරුණු වලට මෙය පොදුයි. බලන්න, මනුෂ්‍යයකුගේ කඳුළු හෝ බිය නිවා දමන ක්‍රමය වියයි. නැතිව පිරිසක් හඬා වැළපෙන වෙලාවේදී අපිත් චිතැනට ගිහින් කඳුළු හෙලන්න පටන් ගත්තොත් ඒ හැඬීම තවත් වැඩිවේවි හේද? "අපේ මේ නාමුදුරුවොත් අඬද්දී, අපි ඇඳුවම මොකද" කියා හිතාවි හේද? අපට සරණායෑමට විභෙම නායකත්වයක් මොකටද?

අපේ හිත් වල අඩුපාඩු බොහෝමයක් තිබෙනවා. මේ හේතු නිසාමයි අපි පීඩාවට පත්වන්නේ, බියපත් වන්නේ. ධර්මානුකූලව මේ අඩුපාඩු සකස්කර ගත යුතුයි.

ඔබ දැන් ඔබේ සිත දෙස බලන්න. ඔබේ සිතට පහසුවෙන් තරන වනව හේද? වහි අදහස පිටස්තර කෙනෙකුට පුළුවන් ඔබ කේන්ති ගන්වන්න. ඒ කියන්නෙ වෙනත් පුද්ගලයකුට පුළුවන් ඔබ පාලනය කරන්න. දැන් සිතන්න විභෙම වෙන්නෙ ඇයි කියා. එසේ වන්නේ කේන්ති යන ස්වභාවයේ සිතක් අපට තිබෙන නිසයි. ඒ කේන්තිය අප දිගටම පුරුදු කළොත් විය වෛරයකට පෙරළෙනවා. එයින් වන්නේ කුමක්ද? අයහපතක්මයි. මේ වෛරය හේතුවෙන් කෙනෙකුගෙන් පළිගන්නට ඔබ පෙළඹුණාහොත් ඒ පුද්ගලයාටත්, ඔබටත් අහර්ථයක්මයි වෙන්නේ. එසේ නම් ද්වේෂය යනු අපේ සිත් තුළ පවතින දුර්වලතාවයක්. එසේනම් අප සකසා ගත යුතු අපේ සිත්මයි.

ඊළඟට බලන්න අපේ සිත් නිතරම වසා ගෙන තිබෙන්නේ ආශාවන්ගෙන්. ඇතැම් විට ඇතැම් දේ කියවද්දී හෝ නරඹද්දී අපේ සිතේ නොතිබුණු අළුත් ආශාවන් අප තුළ පහින වන්නේ නැද්ද? මේ සීමාරහිත ආශාවන් නිසා මිනිසා පුදුම තරමට අකුසලයටම ධරවී නැද්ද? ආශාවන් සපුරා ගැනීමට අනුන්ට හිරිහැර කරනවා හේද? සමහරු ලජ්ජා බිය දෙක සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කර ගෙන නැද්ද? ආශාවන්ට වහල් වූ විට සමහරුන්ට තමන් ඉන්න හිටින තැන අමතක වෙලා යනවා. පින් පවි පිලිබඳ විශ්වාසය පවා සිතින් මැකී යනවා. මේ විදියට ආශාවන්ගෙන් අන්ධතාවයට පත්වන ස්වභාවයක් අපේ හිතේ පවතින නිසා හිරිහැරවම ප්‍රශ්ණ හැදෙන ජීවිතයක් තමයි අපට තිබෙන්නේ.

අතින් කාරණාව තමයි අපේ සිත් නිතරම රැවටීමට ලක්වීම. මේ විදියට තවත් කාටවත් අප රවටන්නට හැකිවන්නේ, නිවැරදි ලෙස යමක් තේරුම් බේරුම් කරගැනීමට අපට ඇති නොහැකියාව නිසයි.

මෙන්න මේ කාරණා තුන අපේ හිත් වල පවතින තුරුම අපට ස්ථිර ලෙස සැනසීමෙන් වාසය කරන්නට හැකියාව ලැබෙන්නේ නැත. නොතේරුම්කම නිසා ඇතැම් දේ අපට සැනසීමක් ලෙස පෙනීගියත්, කිසියම් මොහොතක් වනවා විය එසේ නොවන බව වැටහෙන. තරහවත්, ආශාවත්, රැවටෙන ස්වභාවයන් අප අතර තිබෙන තුරුම අපට ඇතිවන්නේ පීඩාවක්මයි. සැනසීමක් නම් නෙවෙයි.

ඉතින් මේ දුර්වලකම් වලින්ම යුතු අයකු සරණායෑමෙන් අපට ඇති වන සෙතක් නැත. විය අප අපටම කරගන්නා වැරද්දක්. අපට නොවැරදින්නට නම් මේ විස්තර කළ රාග, ද්වේශ, මෝහ ස්වභාව සහමුලින් දුරුකළ ශාස්තෘන්වහන්සේ නමක් අප තෝරා ගත යුතුයි.

මේ ලෝකයේ අප දන්නා විවිධ විකම වික උත්තමයකු සිටිනවා. විනම් බුදුරජාණන් වහන්සේ යි. උන්වහන්සේ ත්, උන්වහන්සේ දෙසූ ධර්මයේ ත්, උන්වහන්සේ පෙනවා වදාළ මාර්ගය ඔස්සේ ගමන් ගන්නා ශ්‍රාවක සඟ රුවනගේ ත් ගුණ හඳුනා ගැනීම ඉතාම වැදගත් වන්නේ ඒ නිසයි.

අප මෙවර තව දුරටත් සාකච්ඡා කිරීමට උත්සුක වන්නේ බිය හා තැනිගැනීම ගැනයි. මේ තත්වයට එක් පිළියමක් අප ගියවර ඉදිරිපත් කළා. එනම් බුද්ධානුස්සතිය යි.

ආදි කාලීනව ඇතිවූ යුද කෝලාහල අවස්ථාවක දී කිසිදු දෙවියකු සිහි කිරීමෙන් බියවීම හෝ තැනි ගැනීම යටපත් කිරීමට නොහැකි වූ ආකාරයක් ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කොට තිබෙනවා. ඊට හේතුව දෙවිවරුන් යනු දුරු නොකළ රාග, ද්වේෂ, මෝහ ඇතියවුන් හා එහිසාම බිය වන්නන් හා පලා යන්නන් ද වීමයි. මේ කරුණු පැහැදිලිව ම බුද්ධ දේශනා වල සඳහන්. රාග, ද්වේෂ, මෝහ මුළුමනින් ම නැසූ රහත් උතුමන්ට පමණක් බිය හා තැනි ගැනීම සම්පූර්ණයෙන් ම දුරු කල හැක්කේ.

ඉතිං කිසියම් හේතුවක් නිසා ඔබට බුද්ධානුස්සතිය වඩන්නට නොහැකිනම්, ඔබ බියපත් වන ඕනෑම විටක දී යෙදිය හැකි වෙනත් පිළියම් ද බුද්ධ දේශනා වලදී හමු වෙනවා. එනම් ධර්මයේ ගුණ සිහිකිරීමයි, නැතහොත් ධම්මානුස්සති භාවනාවයි. දැන් අපි ඒ පිළිබඳ කෙටි පැහැදිලි කිරීමක් ඔබට ඉදිරිපත් කරමු.

ස්වාක්ධාතෝ භගවතා ධම්මෝ : මාගේ ස්වාමී වූ බුදුරාණන් වහන්සේ විසින් ඉතාම යහපත් ලෙස ශ්‍රී සද්ධර්මය දේශනා කරන ලදී. එහි මුල ද, මැද ද, අග ද යහපත්ය. එහිසා විය **ස්වාක්ධාත** වන සේක.

ඒ ශ්‍රී සද්ධර්මය මේ ජීවිතයේදී ම අවබෝධ කළ යුතු නිසා **සන්ද්‍රවිධික** වන්නේය.

ඒ ශ්‍රී සද්ධර්මය ඕනෑම කාලයකදී ඒ ආකාරයෙන්ම අවබෝධ කල හැකි හෙයින් **අකාලික** වන්නේය.

මාගේ ස්වාමී වූ බුදුරාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය ඇවිත් බලන්න යන ගුණයෙන් යුතුව දෙවි මිනිසුන් හට විවෘත භාවයට පත් වූ හෙයින් **ඒහි පස්සිකෝ** වන සේක. එහිසාම මේ දහම තුළ රහස් බණ හෝ රහස් උපදෙස් නැත්තේම ය. (රහස් කමටහන් ද නොතිබිය යුතු බව මෙයින් පැහැදිලිය.)

මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය තම තමන්ගේ ජීවිත තුළට පමුණුවා ගත යුතු හෙයින් **ඕපහයික** වන සේක.

වසේම මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය ඕනෑම ජාතියක, ගෝත්‍රයක, කුලයක කපටි නැති, මායා නැති, අවංක ගති ඇති ප්‍රඥාවන්තයින් හට තම තම නෂ්ණ පමණින් අවබෝධ කළ හැකි නිසා **පච්චත්තං වේදිතධිධෝ විකද්දුති** වන සේක.

ධර්මයේ භාස්කම...

මේ ලෝකය වියළි කතරක් නම්, ඒ වියළි කතර තෙමා ඇදහැළෙන දිය දහරාව ශ්‍රී සද්ධර්මයයි. අංගුලිමාල වැනි දරුණු චිත්ත සන්තාන ඇත්තවුන් මල් පෙත්තක් වන් සිහිඳු සිත් ඇති කර ගත්තේ ත්, සිහි විකල් ව විදි දිගේ දිව ඇවිදි පටාවාරා වැනි කාන්තාවන් වීරෝදාර, ගුණ සම්පන්න හික්ෂුණීන් බවට පත් වූයේ ත් මේ ධර්මය ඔස්සේ ගමන් ගැනීමෙන්ම යි.

ධර්මයේ ගුණ සිහිපත් කිරීමේ දී ඔබට ඒ පිළිබඳ පැහැදිලි අවබෝධයක් තිබීම වැදගත්. ධම්මානුස්සති භාවනාව පුද්ගලයකුට ඉතා හොඳින් ප්‍රගුණ කරන්නට හැකියාව ලැබෙන්නේ, ඒ පුද්ගලයාට ධර්මය පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් ඇත්නම් පමණයි. ධර්මයට අනුව ඔබට ලැබෙන පණිවිඩය ඔබ කෙතරම් රූපවාහිනිය නැරඹුවත්, පොත්පත්, පුවත්පත් කියවුවත්, නවකතා කියවා බැලුවත්, විවිධ වැඩසටහන් වලට සවන් දුන්නත් ඔබට ලැබුණේ ත්, ලැබෙන්නේ ත් නැහැ. යම් හෙයකින් ඔබට ධම්මානුස්සතිය වැඩීමේ අපහසුවක් ඇත්නම්, ඔබට පුළුවන් සඟ ගුණ සිහිපත් කරන්නට. ඇත්තෙන්ම යමකුට හැකි නම් තෙරුවනේ ම ගුණ සිහිපත් කරන්නට, එය ඉතා හොඳයි. එහෙත් ඔබට වඩාත් පහසු ක්‍රමයක් භාවිතා කළ හැකි හෙයින් අප ඒ භාවනා ක්‍රම තුනම ඉදිරිපත් කරනවා.

සංඝානුස්සතිය

මාගේ ස්වාමී වූ බුදුරාණන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය රාග, ද්වේෂ, මෝහ නසන්නා වූ මාර්ගයට පිළිපත් හෙයින් **සුපටිපන්න** වන සේක.

වසේම ඒ සංඝ රත්නය සෘජු මාර්ගය නම් වූ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ගමන් ගන්නා හෙයින් **උජුපටිපන්න** වන සේක.

ඒ සංඝ රත්නය චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් අවබෝධ කර ගැනීමට පිළිපත් හෙයින් **ඤායපටිපන්න** වන සේක.

මාගේ ස්වාමි වූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය ශ්‍රී සද්ධර්මය ම ලෝකයාට ප්‍රකාශ කරන හෙයින් **සාමිච්චරිපත්ත** වන සේක. (තික්‍ෂුන් වහන්සේලා විසින් අනුශාසනා කොට වදාළ යුත්තේ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ දේශනා ම බව බුද්ධි වචනය අනුව ඉතා පැහැදිලි වේ. එසේ නොකොට ධර්මාවබෝධය මෙහි බුද්ධි ශක්තිය තෙක් කල් දමන්නට යෝජනා කිරීම බුද්ධි දේශනාවන්ට ඉඳුරා ම පටහැනි ක්‍රියා පිළිවෙතක් බව ඔබට දැන් පැහැදිලි වෙනවා ඇති.)

භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සෝවාන්, සකදාගාමී, අනාගාමී, අරහත් ආදී මාර්ග ඵල ලාභී වශයෙන් ගත් කල උතුම් ශ්‍රාවක යුගල සතරක් වන්නාහු ය.

වෙන් වෙන් වශයෙන් ගත් කල, ඒ ඒ මාර්ග ඵල සාක්ෂාත් කිරීම ට පිලිපත් ශ්‍රාවකයා ය, ඒ ඒ මාර්ග ඵල සාක්ෂාත් කළ ශ්‍රාවකයා ය ආදී ලෙස උතුම් ශ්‍රාවක පුද්ගලයින් අට දෙනෙකු වෙති.

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක වූ, මාර්ග ඵල ලාභී ඒ උතුම් සංඝ රත්නය දුර සිට හෝ පිළියෙල කරන පුද පූජා ලැබීමට සුදුසු වන හෙයින් **ආනුෂෝභය** වන සේක.

ඒ සංඝ රත්නය ආගන්තුකයින් වශයෙන් වැඩිම කළ කල්හි සිව්පසයෙන් උපස්ථාන කිරීමට සුදුසු හෙයින් **පානුෂෝභය** වන සේක.

එවන් උතුම් වූ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය, මෙලොව පරලොව පින් සලකාගෙන, මහත් ඵල මහානිසංස සලකාගෙන සිව්පසයෙන් පූජා ලැබීමට සුදුසු හෙයින් **දක්ඛිණෝභය** වන සේක.

ඒ උතුම් සංඝ රත්නය දෙව් මිනිස් ලෝකයාගේ වන්දනාමානසට සුදුසු වන හෙයින් **අංජලිකරණීය** වන සේක.

එසේම ඒ සංඝ රත්නය දෙව් මිනිස් ලෝකයා හට පින් රැස් කර ගැනීම පිණිස හේතු වන අනුත්තර වූ පින් කෙත වන සේක.

බොහෝ අය මේ ගාථා කියමින් උදේ හවා තෙරුවන් වන්දනා කලත් ඒවා යේ අර්ථ වටහාගෙන නොවෙයි එසේ කරන්නේ. ඔබට දැන් මේ පිළිබඳ වැරදීමක් තිබෙන නිසා මේවා අර්ථ වශයෙන් මෙහෙති කරමින් මේ භාවනා ක්‍රම අනුගමනය කළ හැකියි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ බුද්ධත්වයට පැමිණි මොහොතේ පටන්, පිරිනිවන්පානා මොහොත දක්වා ම යමක් පවසන්නේ ද, නිර්දේශ කරන්නේ ද, පනවන්නේ ද ඒ සියළු දෙය ඒ අයුරින් ම වන බවත්, අන් අයුරකින් නොම වන බවත් සඳහන්. එබැවින් උන්වහන්සේ තම ශ්‍රාවකයන්ගේ බිය පත් වීම හා තැනි ගැනීම් වැළැක්වීම පිණිස නිර්දේශ කරන ලද මේ භාවනා ක්‍රම ඔබත් නිරන්තරයෙන් ප්‍රගුණ කර වීහි අනුග්‍රහය වීඳගන්න.

ඔබ මේ භාවනා ක්‍රම ප්‍රගුණ කරන හැමවිට ම පිහිට වන්නේ ඔබගේ ම චීර්‍යය යි. ඔබ තුළ ම ඔබට නොදැනුවත්ව ම සැඟැවී පවතින ශක්තිය යි. ඔබ අසරණ බව ද, ඔබ අනියත බියකින් පෙළෙන හැමවිටක ම ඔබට කිසියම් බලවේගයක පිහිටාධාරය අවශ්‍ය බව ද ඔබ මෙතෙක් කල් සිතුවා හේද? පිහිට පැහීම, උදව් ඉල්ලා යැදීම ආදියට ඔබ හතුවී සිටියා හේද? එසේ උදව් ඉල්ලා සිටිය යුතු ම යි කියා සිතන්නට අද සමාජයේ බහුතරයක් හුරු වී සිටිති. මේ සියලු දේට හේතුව ඔබ ඔබගේම ශක්තිය පිළිබඳ නොදැන සිටීම යි.

ඔබ බුදු ගුණ සිහි කර අවසාන කරන හැම වාරයක දී ම "මාගේ මේ පුංචි හිතට ඔබ වහන්සේගේ මහා ගුණ කඳ අනන්තයි, අප්‍රමාණයි" ආදී වශයෙන් මෙහෙති කරන්න. මීට හේතුවක් තිබෙනවා. කල්ප කාලයක් පුරා බුදු ගුණ සප්තධායනා කළත්, කල්පය හිම වෙතත් ඒ ගුණ හිමා නොවන බව සඳහන් වෙනවා. අපට සිහිපත් කොට ශුද්ධාවට පැමිණීමට අවශ්‍ය බුදු ගුණ ප්‍රමාණයක් පමණයි උන්වහන්සේ අපට ප්‍රකාශ කොට තිබෙන්නේ.

මෙයත් හරියට ම උන්වහන්සේ, උන්වහන්සේගේ අවබෝධය සහ අපට අවශ්‍ය දේ පමණක් දේශනා කිරීම අතර පවතින වෙනස වාගේ ම යි. දිනක් බුදුරජාණන් වහන්සේ තික්ෂු සංඝයා පිරිවරා ගෙන ඇට්ටේරියා වනයක වැඩ සිටියා. එසේ සිටිනා තර බිම වැටී තිබුණු ඇට්ටේරියා කොළ මීටක් අත්ලට ගෙන "මහණෙනි, මා ඔබට ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙපමණයි. එහෙත් මා අවබෝධ කළ දේ මේ ඇට්ටේරියා වනයේ බිම හෙවුණු මේ මුළු කොළ ප්‍රමාණය තරම් වනවා" යි ප්‍රකාශ කර සිටියා. අපගේ ජීවිතාවබෝධයට අදාළ ධර්ම කරුණු පමණයි උන්වහන්සේ දේශනා කොට තිබෙන්නේ. ඒ වාගේ ම තමයි, තමන් වහන්සේගේ ගුණ සමුදායෙන් අංශු මාත්‍රයක් පමණයි ප්‍රකාශ කොට තිබෙන්නේ. අපට සිතකින් සිතා අවසන් කරන්නට බැරි තරම් ගුණ කඳක් උන්වහන්සේ සතුව පැවතියා. එම නිසා, බුදු ගුණ අනන්තයි, අප්‍රමාණයි ආදී වශයෙන් බුදු ගුණ භාවනාව අගට මෙහෙති කරන්නට අමතක කරන්නට වීපා.

ඔබ ගේ ප්‍රශ්ණ ඔබ ම විසඳා ගන්නා මාර්ගයට පිවිසෙන ඔබට නොපසුබස්නා චීර්යයක් තිබීම අත්‍යවශ්‍ය යි. මේ සම්බන්ධ ව බුදුන් දවස සිදු වූ එක්තරා සිදුවීමක් මා දැන් ඉදිරිපත් කරන්නම්. එක් ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් භාවනා කරමින් සිටියා. මෙහෙම ඉදිදි උන්වහන්සේ ට හරි ම නිදීමක් දැනෙන්නට වුණා. ඒත් උත්සාහය අත් ඇරියේ නෑ. අපි නම් කරන්නෙ නිදීමත ආවා ම භාවනාව කල් දාන එකෙනෙ. ඒත් මේ ස්වාමීන් වහන්සේ නිදීමත තියෙද්දීම සක්මන් කරමින් භාවනා කරන්න හිතාගෙන සක්මන් මළුවට ගොඩවුණා. ඒත් මොන තරම් දැඩි නිදීමතක් උන්වහන්සේට තිබුණ ද කියතොත්, උන්වහන්සේ සක්මන් මළුවෙ ම ඇදගෙන වැටුනා. ඒත් මොකද වුණේ? උත්සාහය අත ඇරිය ද? නෑ, උන්වහන්සේ නැගිටි. ඉක්මණට ම අත පයේ වැලි පිහදා ගෙන අයෙමත් භාවනාව පටන් ගත්තා. වෙන කෙනෙක් නම් කෙලින් ම කුටියට ගිහින් හිදා ගනිව් හේ ද? අන්න චීර්යයක තියෙන වටිනාකම. හිත ට බේරයය අරගෙන භාවනාවට ම යොමුවුණු උන්වහන්සේ ට පුළුවන් වුණා ඊළඟ මොහොතේ හිත එකඟ කර ගන්න.

දැන් බලන්න අපේ හිත් වල ස්වභාවය මොන වගේ ද කියලා. වෙලාවක දී නිදීමහින්, අලස බවින් පීඩා විඳින හිතේ ස්වභාවය ම, තමා විසින් උපදවා ගත් චීර්යයෙන්. සිහියෙන් වෙනස් කරන්න පුළුවන් හේද? අපි හිතන ආකාරයට, ක්‍රියා කරන ආකාරයට අනුව යි අපේ හිතේ ස්වභාවය හැදෙන්නෙ.

ඉතිං බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාළා මේ සිත වනාන්තරයක අත්තෙන් අත්තට පහින වඳුරෙක් වගේ කියලා. සිත හැම විටම අරමුණෙන් අරමුණට පැන පැන පවතිනවා. ඒ හිසා ම යි මේ සිත මම කියා හෝ මගේ කියා හෝ බලන්නට විපා කියා උන්වහන්සේ දේශනා කෙළේ.

ඔබ තුළ ඔබ ගේ ම චීර්ය ගොඩනංවන වැඩ පිළිවෙළ අපි දිගින් දිගට ම මේ ආකාරයට දියත් කරගෙන යමු. මෙසේ මේ කාර්යයයේ යෙදෙන ඔබට සාමාන්‍ය ජීවිතයේ දී කිසියම් ආකාරයකින් උවදුරු කම්කටොළු එළඹෙනවා වන්නට පුළුවන්. එවන් අවස්ථාවල දී ප්‍රයෝජනවත් තවත් කිසියම් ආකාරයක "බුද්ධි මන්තරයක්" වැනි යමක් අපි ඔබට ලබන සතියේ ඉදිරිපත් කරමු.

ඒ ඔබට ඉතා හුරු පුරුදු ජයමංගල ගාථා යි. ඔබට මේ ගාථා කෙතරම් කණ ට හුරු වුණත්, ඒවා අර්ථ වශයෙන් වටහාගෙන නැතිව ඇති. එම හිසා එහි අර්ථය සරලව අපි ඉදිරිපත් කරමු.

මෙයින් ප්‍රකට වන්නේ අප භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ඉර්ධි බල මහිමය, ඉවසීමේ, මෙහිඳියේ මෙන්ම අකීකරු වූවන් හික්මවා හිවන් මගට යොමු කරවාලීමේ ලා උන්වහන්සේ දැක්වූ ප්‍රාතිභාර්යයන්. එම ගාථාවන්හි ම සඳහන් පරිදි ඒවා සෑම දිනක ම (අර්ථ වටහාගෙන බැති සිතින්) කියන්නේ නම්, එසේ කියන්නා ගේ සියළු උවදුරු දුරුවීම සිදුවේ.

ලබන සතියේ 'සමෘද්ධිමත් චීමට අවශ්‍ය කරුණු'

සාකච්ඡා කෙළේ තනූජා ධර්මපාල